

מסכת נדרים

פרק יא

א. ואלו נדרים שהיו מפר, דברים שיש בהם ענוי נפש, אם ארזחן ואם לא ארזחן, אם אתקשט ואם לא אתקשט. אמר רבי יוסי, אין אלו נדרים ענוי נפש:

ב. ואלו הם נדרים ענוי נפש. אמרה, קונם פרות העולם עלי, הרי זה יכול להפר. פרות מדינה עלי, יביא לה ממדינה אחרת. פרות חנוני עלי, אינו יכול להפר. ואם לא היתה פרנסתו אלא ממנו, הרי זה יפר, דברי רבי יוסי:

ג. קונם שאיני נהנה לבד, אינו יכול להפר, ויכולה היא להנות בלקט ובשכחה ובפאה. קונם כהנים ולוים נהנים לי, יטלו על כרחו. כהנים אלו ולוים אלו נהנים לי, יטלו אחרים:

ד. קונם שאיני עושה על פי אבא, ועל פי אבדא, ועל פי אחי, ועל פי אחידא, אינו יכול להפר. שאיני עושה על פי, אינו צריך להפר.

רבי עקיבא אומר, יפר, שמא תעדיף עליו יותר מן הראוי לו. רבי יוחנן בן נורי אומר, יפר, שמא יגרשנה ויהי אסורה עליו:

ה. נדרה אשתו וסבור שנדרה בתו, נדרה בתו וסבור שנדרה אשתו, נדרה בנזיר וסבור שנדרה בקרבו, נדרה בקרבו וסבור שנדרה בנזיר, נדרה מן התאנים וסבור שנדרה מן הענבים, נדרה מן הענבים וסבור שנדרה מן התאנים, הרי זה יחזור ויפר:

ו. אמרה, קונם תאנים וענבים אלו שאיני טועמת, קים לתאנים, כלו קים. הפר לתאנים, אינו מופר עד שיפר אף לענבים. אמרה, קונם תאנים שאיני טועמת וענבים שאיני טועמת, הרי אלו שני נדרים:

ז. יודע אני שיש נדרים, אבל איני יודע שיש מפרין, יפר. יודע אני שיש מפרין אבל איני יודע שזה נדר, רבי מאיר אומר, לא יפר, וחכמים אומרים, יפר:

ח. המדר הנאה מחתנו והוא רוצה לתת לבתו מעות, אומר לה, הרי המעות האלו נתונים לך במתנה ובלבד שלא יהא לבעלך רשות בהן, אלא מה שאת נושאת ונותנת בפיה:

ט. ונדר אלמנה וגרושה יקום עליה (במדבר ל). כיצד. אמרה, הריני נזירה לאחר שלשים יום, אף על פי שנשאת בתוך שלשים

יום, אינו יכול להפיר. נדרה והיא ברשות הבעל, מפר לה. כיצד.
אמרה, הריני נזירה לאחר שלשים, אף על פי שנתאלמנה או
נתגרשה בתוך שלשים, הרי זה מופר. נדרה בו ביום, נתגרשה בו
ביום, התנזרה בו ביום, אינו יכול להפיר. זה הכלל, כל שיצאת
לרשות עצמה שעה אחת, אינו יכול להפיר:

י. תשע נערות, נדריהן קימין. בוגרת והיא יתומה, נערה ובגרה
והיא יתומה, נערה שלא בגרה והיא יתומה, בוגרת וימת אביה,
נערה בוגרת וימת אביה, נערה שלא בגרה וימת אביה, נערה שמת
אביה ומשמת אביה בגרה, בוגרת ואביה קים, נערה בוגרת ואביה
קים. רבי יהודה אומר, אף המשיא בתו הקטנה, ונתאלמנה או
נתגרשה ונזירה אצלו, עדין היא נערה:

יא. קונם שאיני נהנית לאבא ולאביה אם עושה אני על פיה,
שאיני נהנית לה אם עושה אני על פי אבא, ועל פי אביה, הרי זה
יפר:

יב. בראשונה היו אומרים, שלש נשים יוצאות ונוטלות כתובה,
האומרת טמאה אני לה, שמים ביני לבינה, נטולה אני מן היהודים.
חזרו לומר, שלא תהא אשה נותנת עיניה באתר ומקלקלת על
בעלה. אלא האומרת טמאה אני לה, תביא ראיה לדבריה. שמים

כִּינִי לְבִינָה, יַעֲשֵׂה דָרֶךְ בְּקִנְיָה. נְטוּלָה אֲנִי מִן הַיְּהוּדִים, יִפְר חֶלְקוֹ,
וְתֵהָא מְשִׁמֶשְׁתּוֹ, וְתֵהָא נְטוּלָה מִן הַיְּהוּדִים:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org